

Είπε καὶ ἐκάθησε πλησίον τῆς ἐστίας· ἰδὼν δὲ ἐξεγερθεῖσαν τὴν περιέργειαν ἡμῶν, ἐνέδωκεν εἰς τὰς παρακλήσεις μας καὶ διηγήθη ὅλην τὴν ἱστορίαν του. Ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀγγλίας τῷ 1814 φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν μικρὰν πατρικὴν του κληρονομίαν καὶ ἐλπίζων ν' αὐξήσῃ τὴν περιουσίαν του· ἠύξησεν ὅμως τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων. Κατόκησεν εἰς Βάν-Διέμεν μετὰ τῶν ποιμνίων του, «τότε δὲ, προσέθετο, δὲν ἐγνώριζον ἐξ ὅλων τούτων τῶν ἀπεράντων γαιῶν αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται Βικτωρία παρὰ τὰ μέρη ὅσα ἀνεκάλυψεν ὁ Βάς. Μίαν μόνην φορὰν σωρὸς τις ναυτῶν ἠθέλησε νὰ προχωρήσῃ, ἀλλ' οἱ ἰθαγενεῖς τοὺς ἐπέταξαν ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1835 οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἐπανέλθῃ. Ἡμεθα τότε πολλοὶ ἐντιμοὶ οἰκογένειαι γεωργῶν μεταχειριζόμεναι τοὺς καταδικούς εἰς τὰ καθημερινὰ ἔργα καὶ κατοικοῦσαι εἰς τὰς κορυφὰς τῶν λόφων, οἱ ὁποῖοι σήμερον περικυκλοῦσι τὴν πόλιν· πράγματι δὲ ὅλαι αἱ οἰκογένειαι συνεκρότουσαν μίαν μόνην. Ἐορτάσαμεν τὴν νύκτα τῆς πρώτης τοῦ ἔτους κατὰ τρόπον παραδόξον· ἠνάψαμεν ἐπὶ τοῦ ὄρους μέγα πῦρ, τὸ ὁποῖον ἐφώτιζε τὴν ἐθνικὴν μας σημαίαν καὶ ἐνθυμούμενοι τὴν πατρίδα συνήλθομεν ὅλοι περὶ αὐτήν. Καὶ ἐκεῖ ὠρκίσθημεν, ὁ Βάτμαν καὶ ἐγὼ, νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὸ νέον ἔτος ἑκτακτὸν τι ἔργον, φέροντες μέρος τῆς ἀγέλης πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ πορθμοῦ ἐπ' ἐλπίδι, ἐὰν εὐδοκιμήσωμεν, νὰ κατοικήσωμεν εἰς τὴν ἡπειρον χάριν τῶν ἀπογόνων μας. Καὶ ἐπράξαμεν ὅ,τι ὠρκίσθημεν. Διότι τὸν Ἰούνιον ἀπέβημεν εἰς Γιάρα-Γιάρα. Οἱ ἰθαγενεῖς, ἔχθροι κατὰ πρόωτον, ἐβρίψαν καθ' ἡμῶν βέλη καὶ ἔπειτα ἔφυγον, ἐμάθετε δὲ ἤδη ὅτι τὰ πρόβατά μας εὐδοκίμησαν, καὶ μετὰ δέκα ἔτη οἱ υἱοί μου μὲ ἀνεπλήρωσαν εἰς τὴν Βικτωρίαν. Ὅτε δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος ἠθέλησα νὰ ἰδῶ τί ἀπέγιναν τὰ ἔρημα ταῦτα μέρη καὶ αἱ ἀπέραντοι πεδιάδες, εἶδον ὅτι παλάτια ἀνηγέρθησαν ἐκεῖ ὅπου μὲ τὰς δύο μου ταύτας χεῖρας ἀνήγειρα καλύβην ἐκ φλοιῶν δένδρων· εἶδον σιδηροδρόμους ἐκεῖ ὅπου διεσχάραξα μονοπάτιον καὶ ἑκατομμύρια προβάτων ἐπὶ τῆς χώρας τὴν ὁποῖαν κατεκτήσαμεν ὑπὲρ τῶν ὁμοίων ἡμῶν.»

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ σεβαστὸς ἐκεῖνος γέρον προσέθετο δακρύων ὅτι ὁ πλοῖαρχος Λαπλάς, ὅστις περιήρχετο χάριν ἀνακαλύψεων, ἐλθὼν εἰς Βάν-Διέμεν παρέλαβεν ἕνα τῶν υἱῶν του ἵνα τὸν ἀναθρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡ ἀνάμνησις δὲ αὕτη τοῦ γαλλικοῦ ὀνόματος συνεκίνησε τὴν καρδίαν τοῦ γέροντος. Ὁ δὲ υἱὸς του ἐπανελθὼν ἐμιμήθη τὸ παράδειγμα τῶν ἀδελφῶν του.

Ἐπίται συνέχισιν.

N.

Ὁ Ἀντίοχος παρήγγειλε πρὸς τοὺς νομάρχας αὐτοῦ, λέγων· Ἄν ποτε σὰς διατάξω νὰ πρά-

ξετέ τι ἐναντίον τῶν νόμων, καταφρονήσατε τὰς διαταγὰς μου, ὡς διαταγὰς ἀνθρώπου μὴ γνώσκοντος τί γράφει καὶ τί λέγει.»

ΠΡΩΤΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλφρέδου Μωρῦ.

Συνέχισιν· ἰδί σελ. 244.

B'

KATOIKIA

Ἀνεκάθεν ὁ ἄνθρωπος ἠναγκάσθη νὰ προσπίσῃ ἑαυτὸν κατὰ τοῦ ψυχους διὰ μέσου διαρκεστέρου καὶ ἀσφαλεστέρου τῶν χονδροειδῶν ἐνδυμάτων, ἅτινα κατεσκευάζε. Καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἔδει οὐ μόνον ὑπὲρ ἑαυτοῦ νὰ προνοήσῃ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων, ὑπὲρ τῶν ἐργαλείων του, ὑπὲρ τῶν ὄπλων του, ὑπὲρ πάντων ἐν γένει τῶν ὑπαρχόντων του. Δὲν ἐφοβείτο δὲ μόνον μὴ ἴδῃ διαφθειρομένην ὑπὸ τῆς βροχῆς ἢ διασκεδαζομένην ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τὴν εὐτελεῆ αὐτοῦ περιουσίαν· ἀλλ' ἔδει προσέτι νὰ προφυλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ πάσης ἀρπαγῆς, διότι καὶ μὲν τὸ αἶσθημα τῆς ἰδιοκτησίας ἐκδηλοῦται κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς κτήσεως κινητῆς περιουσίας, διατελεῖ ὅμως ἄγνωστον τὸ αἶσθημα τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας. Ἡ δὲ ὀρμὴ πρὸς κλοπὴν εἶναι ἔμφυτος καὶ βαθύτατα ἐρριζωμένη παρ' ἅπασιν σχεδὸν τοῖς ἀγρίοις. Μόνον αἱ φυλαὶ, αἱ βιοῦσαι ἐν θερμοτάταις χώραις, οὐδὲ ὅπως ἔχουσι μόνιμὸν τινα διαμονήν, διότι δὲν δυνάμεθα ν' ἀποικιάσωμεν οὕτω τὰ ἀτεχνώτατα καὶ ἀκατέργαστα οἰκήματα, ἅτινα ἐνιχυρῶν παρ' αὐτοῖς ἀπαντῶνται. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου, οἱ ἀρχαῖοι Αἴθιοι ἐκοιμῶντο ἐν ὑπαίθρῳ· κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ ἱστορικόν, οἱ Αἰγυπτίνοι ἐκοιμῶντο ἐν τοῖς ἀγροῖς, σπανιώτατα ἀνεγείροντες πενιχρὰς τινας καλύβας. Τὴν δ' ἕκτην μετὰ Χρ. ἑκατονταετηρίδα ὁ Προκόπιος ἀναφέρει ὅτι οἱ Μαῦροι κατεκλίνοντο κατὰ γῆς, οὐδὲν ἕτερον κάλυμμα ἔχοντες ἐκτὸς τῶν ρυπαρῶν αὐτῶν ἱματίων· μόνον δ' οἱ πλούσιοι ἐσκεπάζοντο δι' ἀρνακίδων. Πολλοὶ φυλαὶ τῶν ὄχθων τοῦ Ἀμαζονείου δὲν ἔχουσι μόνιμον κατοικίαν, ἀλλὰ κατακλίνονται ἐπὶ τῆς ἄμμου ἢ ἐπὶ τῶν δένδρων, ὧν οἱ συμπεπλεγμένοι κλάδοι ἐνέπνευσαν αὐτοῖς τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς αἰωρῶν. Ὅμοιως ποιοῦσι καὶ οἱ ἄγριοι τῆς Μαλαϊαϊκῆς χερσονήσου καὶ τοῦ Ἰνδοστάν. Ἰκαναὶ δὲ φυλαὶ τῶν Δάρ-Φέρτυτ ἐν Ἀφρικῇ πηγνύουσι τὰ οἰκήματά των ἐπὶ δένδρων.

Αἱ πρῶται καλύβαι κατασκευάσθησαν ἐκ φύλλων, καλάμων καὶ κλάδων δένδρων· τοιαῦται ἦσαν αἱ τῶν Νασαμώνων ἐπὶ Ἡροδότου· τοιαῦται ἦσαν αἱ σουκκῶθ, ὧν πρὸς μνήμην τελεῖται ἡ ἑορτὴ τῆς σκηνοπαγίας παρ' Ἑβραίοις· τοιαῦται ἐπίσης ἦσαν αἱ κατοικίαι διαφόρων ἀφρικανικῶν φυλῶν, ἰδίως δὲ τῶν Οὐγκωρῶς τοῦ